

на Бога, отдавайте на Бога. Сяко така затъли оустата и на мъртводъшни тѣ Садѣкей, като рече: на дрѣгій животъ, които є на онзи свѣтъ нѣма плотски слати. И като повтори текста на оустава на Понтатефа, доказа имъ, дѣто и Моусей върваше за възкресеніе то на мъртвы тѣ, което, тій самы додѣто сж Моусеевы последователи, подиграватъ. Тога единъ отъ законобчители тѣ подобно коварно го попыта: Кога є по голѣма та заповѣдь въ закона? а Исусъ мѣ рече: Първата є та, коато повелѣва да любви человекъ Бога, а втората є, подобна та на нѣжъ, коато повелѣва да любви человекъ ближній си. а после обърнаса къмъ оученицы тѣ си и къмъ народа, и зачнж да ги свѣтѣва да пазатъ свѣтѣваніа та на Фарисей тѣ и на книжници тѣ, но да отвѣгватъ отъ дѣла та имъ, то є да не праватъ какво то праватъ и тій. И подеръ тїа ги сукори, като горделивы, като прѣстѣпници на поглавній тѣ заповѣды, като жестоки законоположители на дрѣги тѣ человекъцы, а самы не сж изпълнители нито на легки закони, като лихонмцы и неправедни, които са прѣстрѣватъ, чи сж най искрени тѣ оучители на довродѣтельта, а тій сж подли лицемѣри дѣйствительно, и жестоки гонители на оучители тѣ на довродѣтель та. Тій сж, рече Исусъ, рожденїа та змїины и щенцы єхиднови. А най после оукайваше Іерусалима, защо то го настрашаваше съ разваленіе. И като сѣдна срѣще сакровице то зачнж да хвали вдовицѣ тѣ, коато была положила въ него две пары. Оученицы тѣ мѣ пригледвахъ зданїето и са чѣдехъ заради великолѣпїе то мѣ, а Исусъ рече: нѣма да остане камакъ върхъ камакъ отъ него.

§. 58. Исусъ поучава апостола тѣ съ причты да бѣдѣтъ вѣдни и подписва за второ то пришествїе.

Исусъ като доди на Єлеонскѣ тѣ горѣ оученицы тѣ мѣ го попытахъ: кога ще са изпълнатъ тїа, които имъ рече? А той имъ истаљкѣва колкото ще станатъ преди, и колкото полѣди тѣхъ страшни тѣ дни, на развращенїе то и на про-